

**Avgvstini Valerii, Veronensis Episcopi, De Rhetorica
Ecclesiastica Libri III. Perqvam Ervditi**

Valiero, Agostino

Coloniae, 1582

Qua ratione excitandi sint auditores ad timorem. Cap. XVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69050](#)

*Sordes, hoc est, ea peccata, quae iusta pœna & satisfactio
prorsus deleta non fuerunt Purgatorio, hoc est, ut D. Au-
gustinus scribit, emendatorio igne, purganda sunt. Ad-
uersus eos excitanda est misericordia nobilissima, et ve-
rè Christiana commotio: ut qui audiunt, non solum mi-
serentur animæ suæ, quod misericordia est caput, & eo-
rum, qui viuunt, auxilio egentium; sed miserentur etiam
mortuorum, egentium maximè suffragiis nostris, sanctis
sacrificijs sacerdotum, orationibus, ieiunij, & eleemosy-
nis, ut remittantur eis pœnae, & ab illa, in qua sunt cala-
mitate, liberentur: superat enim, ut sancti homines scri-
psérunt, ille dolor, illa calamitas omnes miserias, quibus
humanum genus cruciatur. Hic autem locus commodis-
simè tractari poterit eo die, quem oratiōibus pro mortuis
sancta Ecclesiā dicavit, & accommodari poterunt illa
verba Iob: Miseremini mei saltem vos amici mei, quasi
parentes mortui, atque etiam avi & attavi, illas voces è
loco Purgatorij emittere videantur.*

*Qua ratione excitandi sint auditores ad timo-
rem.* Cap. XVIII.

TI M O R, est dolor ad malū imminens: omnia im-
minent mala non timentibus Deum, timere autem
Deum, est nihil eorum, quæ genda præcepit, omittere,
ut S. scribit Gregorius: ad quem excitandu, hi loci erunt
apiissimi: timendum D:um, quia omnipotēs, quia iustus,
quia Dominus: Omnipotens dixit, & facta sunt: creauit
verbo omnia, eaq; tuetur ac regit. Iustus rerum ordinem
non patitur peruersti, honorem sibi adimi non permittit.

Ciuitates, prouincias, regna ob peccata euertit: timendus, quia dominus, quo nomine s̄apē vtitur: Ego dominus, ad terrendos eos, qui eius imperium non agnoscūt. Verba prophetarum tanquam diuina voceſ, ſunt proferenda: Dominus sanctius & fortis, emulatōr eſt, nec ignoscet ſceleribus vestrīs: & ſi ſeruiatiſ dijſ alienis, conuertet ſe, & affliget vos, atq; ſubuertet. Tremendi iudicij ſunt voceſ illæ, quas Eſaias proſerebat: Vlulate, quia propè eſt dies Domini, quia vaſtitas à domino veniet; & verba illa Ioēliſ: Cōturbentur oēs habitatores terræ, quia veniet dies Domini, quia propè eſt dies tenebrarum & caligini: atq; illa Oſeæ proferenda ſunt: Audite verbum Domini filij Iſrael, quia iudicium domini cum habitatoribus terræ, non eſt enim veritas, nō eſt misericordia, non eſt ſcienza Dei in terra. Maledictum, mendacium, furtum, & homicidium, adulterium inundauerunt, & ſanguis ſanguinem. hoc lugebit terra, & infirmabit omnis qui habitat in ea. iudicij extremi deſcriptio maximè pertinet ad hunc locum, quæ p̄aclarissima eſt in oratione Gregorij Nazianzeni, cuius quæd. in verba afferemus: Quid faciemus, inquit, eo die, cùm nos coarguent peccata noſtra, et aderūt acres & acerbi accusatores, qui accepta à Deo beneficia, peccatis noſtriſ opponent, & à nobis rationem exposcent? Postremo nos abducent, à nobis metiſis condemnatos, & proprio iudicio ita conuictos; vt ne dicere quidem poſſimus, nos iniquo iudicio circumuentos, paenitare quod quidē in maximis calamitatibus consolationē ſolet afferre: & paulo p̄òt inquit; Eo tempore ſedes proponeſtur, & antiquis dierum iudex ſedebit, & libri aperebentur, & igneus amnis fluct, & lux ex antiqua parte, & pa-

& parat atenebrae, & quae sequuntur. Inculandum est sapè, neminem potuisse, nec posse effugere diuinam iustitiam, quo diutius dissimulat Deus peccata hominū propter pœnitentiam; eo grauiores pœnas illos manere, qui in peccatis persistunt: vita breuitas, inopinata & immatura multorum mors, ad timorem multos erudire solet: docent varijs morbi timorem Dei, docet sterilitas, docent variæ calamitates, acerrimi aduersarij; quibuscum perpetua pugna nobis est, timorem maximè excitare debet, in primis diabolus, qui tanquam leo rugiens, circuit, quaerens quem deuoret: qui, ut sanctissimus scribit Basilius, postquam ab authore suo defecit, inimicus Dei, hominis ad imaginē eius constituti, est factus; qui ideo dicitur satanas quia bono aduersatur. ita enim illa vox usurpatur in libro Regum impostor, calumniator, peccati impulsor, et accusatur qui interitu animarum gaudet, ad noua scelerā committēda, exemplo aliorum semper inducens.

Quod ad timorem commouēdi sint ij, qui rebus secundis efferuntur.

Cap. XIX.

Ad timorem excitandi sunt ij, quibus omnia è sententiæ eueniunt: ac propterea efferuntur, atque eis proponenda sunt illa verba B. Hieronymi: Vbi tranquillitas, ibi tempestas est: quæ explicans Eccl. siasticus orator, dicere poterit, tunc maximè oppugnari Christianum, cum se oppugnari nescit, grauiores illos esse morbos, qui nō sentiuntur: rerum affluentiam ac prosperitatem, insolentiæ mairem esse consueisse, quod exemplo David confirmari potest qui dum à Saul iniurijs afficeretur,